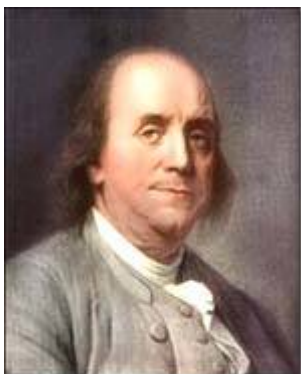

De man, de ezel en de criticus

http://www.wayoflife.org/index_files/the_man_the_ass_the_critic.html, 28-11-2012

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

De volgende fabel werd gepubliceerd door Benjamin Franklin¹ (portret hieronder) in zijn *Philadelphia Gazette* (krant) na bekritiseerd te zijn geweest wegens een advertentie die hij gepubliceerd had die verwees naar Anglicaanse priesters als “black gowns and sea hens” (zwarte toga’s en snotolven²). Hij merkte terecht op: “Als alle drukkers zich zouden voornemen niets te drukken vooraleer ze zeker waren dat het niemand zou kwetsen, dan zou er erg weinig gedrukt worden”.

“Een zekere welgemeende man en zijn zoon reisden naar de markt in een stad, met een ezel die zij wilden verkopen. De weg was slecht, en daarom reed de man op de ezel, terwijl zijn zoon te voet ging. De eerste voorbijganger die zij tegenkwamen vroeg aan de vader of hij niet beschaamd was dat hij reed terwijl de jongeman zijn weg moest banen door de modder. Daarop zette hij zijn zoon bij hem achterop de ezel. Hij was niet ver gevorderd toen hij anderen ontmoette, die tegen hem zeiden dat zij onbarmhartige lompe kerels waren om met tweeën op de rug te gaan zitten van die arme ezel, op zo’n slechte weg. Hierop stapte de oude man af en liet enkel zijn zoon rijden. De volgende die zij tegenkwamen noemde de jongeman onbarmhartig en een schelm omdat hij op die manier door het slijk reed terwijl zijn oude vader te voet voortploeterde, en zij noemden de vader een dwaas om dit lijdzaam te ondergaan. Hij dan vroeg zijn zoon om af te stappen en samen met hem te voet te gaan, en zij stapten verder en namen de ezel bij de halster. Toen kwamen ze weer iemand tegen, die hen een stel gevoelloze domkoppen noemde om beiden te voet te gaan op een vuile weg terwijl zij toch een ezel bij zich hadden waar ze op konden rijden. De oude man kon dit niet langer verdragen. Mijn zoon, zei hij, het bedroeft me dat ik al deze mensen niet kan tevreden stellen. Laten we de ezel in de steek laten en niet langer vanwege hem lastig gevallen worden” (H.W. Brands, *The First American: The Life and Times of Benjamin Franklin*, pp. 116, 117).

Hier zijn lessen uit te leren voor predikers, uiteraard.

1. Het is net zo onmogelijk te prediken zonder bekritiseerd te worden als het onmogelijk is iets te publiceren zonder kritiek, en als een van uw preken over het internet gaan dan worden de critici vermenigvuldigd.
2. We moeten luisteren naar critici die hun uitspraken baseren op de duidelijke leer van Gods Woord en die duidelijke fouten verbeteren, want dit komt overeen met goddelijke berisping - geen goedkope kritiek (Spreuken 10:17; 12:1; 13:18; 15:10, 31-32).
3. Wij staan niet onder de plicht om aandacht te schenken aan elke menselijke opinie over gelijk welk onderwerp. Prediking is geen democratisch proces. Predikers moeten hun boodschap niet onderwerpen aan de stem van het volk. De hoorders moeten de boodschap toetsen, maar zij horen die niet te toetsen aan hun opinies, gevoelens en ervaringen; zij horen die te toetsen aan Gods Woord, en daarmee uit (Handelingen 17:11). De *enige* bekommernis die telt is of de prediking al dan niet Schriftuurlijk is. Daarenboven wordt de prediker door God onderricht om gelegen of ongelegen te prediken, ongeacht of de boodschap wordt geaccepteerd of afgewezen, geapprecieerd of gehaat, toegestaan of niet toegestaan, wettelijk wordt bevonden of niet.

“Predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht. Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen,

¹ Benjamin Franklin (1706 – 1790) was een Amerikaans politicus en wetenschapper.

² *Cyclopterus lumpus* - snotolf, ook lompvissen genoemd. Engels: sea hen, lumpfish, lumpsucker. (Wiki).

maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich keren tot verzinsels” (2 Timotheüs 4:2-4).

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm